Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

cantare deberent/ ille ubi appropinquare s̄ cytharā cernebat
surgebat a media cena. & eg̃lius ad suā domū residebat. Qd̄ dū
tempe quodā faceret/ & relicta domo ouiuū eg̃lius eēt ad stabu
la iuūntq; quoq; ei custodia nocte illa erat delegata. ubiq; hora
cōpetenti. m̄bra dedisset sopori. astitit ei quidā p̄sonniū eūq;
salutans. ac suo appellans nomine. Zedmon inq̄t canta m̄ aliq̄d.
At ille respondit. Nescio inquit cantare. Nam & ideo conuiuio
eg̃lius huc successi/ quia cantare ñ potam. Rursū ille q̄ cū eo
loquebat̄/ at tū ait in cantare habes. Qd̄ inq̄t debeo cantare.
At ille/ canta inq̄t p̄ncipiū c̄aturax. Quo accepto responso/ sta-
tim ipse cep̄ canere in laude di conditoris uersus q̄s nūq̄m audi-
dierat quoq; iste ē sens. Nunc laudare debem̄ auctorē regni ce-
lestis potentiā c̄atoris. & consiliū illi. facta pat̄s gl̄e. q̄m ille cū
sit ētiuus d̄s. omnium c̄aturax auctor extitit. q̄ p̄mo filios homi
nū celū culmine tecti. deinde tr̄ā cunctos humani generis
ompe c̄auit. Hic ē sens. ñ aūt ordo ipē uerbor/ q̄ dormiens ipse
cantabat. Neq; aūt possunt carmina. q̄m̄uis optime cōposita. ex
alia mali lingua ad ūbu sine detimento sui decoris ac digni
tatis transferri. Surgens aūt a somno. cēta quē dormiens canta
uerat memoriā retinuit/ & eis mox plura in eundē modum
ūba d̄o digna carminis adiunxit/ uiuens q; mane ad uillicum
q̄s p̄erat q̄d doni p̄cepisset indicauit. atq; ad abbatissā p̄duc
tus. iussus ē multis doctoribus uiris p̄sentib̄ indicare sonum
& dicere carm̄. ut unūsq; iudicio quid ut unde eēt q̄d re